

Met elkaar delen ze de liefde voor de voetbalclub

Idee van: Anja Taks, activiteitenbegeleider

Activiteit: naar de thuiswedstrijden van NAC

Doelgroep: voetbalsupporters van verpleeghuis Sancta Maria

Aantal: vier bewoners en vier begeleiders

Door Christel Bos

► 'Avondje NAC', zo noemen Brabanders de thuiswedstrijden van de Bredase club. Echte voetbalsupporters slaan geen wedstrijd over. Maar eenmaal in een verpleeghuis houden de uitstapjes naar het stadion op, tot verdriet van sommige bewoners. Met uitzondering van verpleeghuis Sancta Maria in Zevenbergen. Een keer in de twee weken gaan vier voetballiefhebbers met hun begeleiders, gehuld in de kleuren geel en zwart, naar het stadion in Breda.

Doelpunt

Zelf hield Anja Taks, hoofd activiteitenbegeleiding, helemaal niet van voetbal, maar twaalf jaar geleden nam ze wel het initiatief om met bewoners naar een wedstrijd te gaan. 'We bezochten een thuiswedstrijd aan het einde van het seizoen. De bewoners vonden het geweldig. Als er een doelpunt werd

gemaakt, sprongen ze juichend op uit hun rolstoel. Een genot om te zien en daar doe je het uiteindelijk voor.' Het idee ontstond al snel om een seizoenskaart te nemen. 'Als er bewoners zijn die dat willen, moeten we dat doen, vind ik. Ook al zijn het er maar vier. De voetbalclub is een deel van hun leven waarmee ze zijn opgegroeid. Het is jammer als dat ophoudt, omdat ze naar een verpleeghuis gaan.'

Rellen

De eerste jaren waren spannend, vooral vanwege de risicowedstrijden. 'Er was onvrede onder supporters, omdat NAC niet goed presteerde. Er braken regelmatig rellen uit. We hebben heel wat meegemaakt.' Anja weet nog goed dat ze een keer beneden stonden te wachten op hun taxibusje toen supporters stenen begonnen te gooien naar de politiepaarden. 'Een van de bewo-

ners vond dat niet kunnen en wilde de supporters te lijf gaan. Het kostte mij veel moeite om hem tegen te houden, maar je wilt toch niet dat er iets ergs gebeurt.' In die periode heeft ze regelmatig getwijfeld of het nog verantwoordelijk was om met bewoners naar wedstrijden te gaan. 'Met het taxi-bedrijf en de stewards van NAC maakten we afspraken. Als het uit de hand liep, konden we eerder weg of we bleven in het stadion tot het weer rustig was. De laatste vijf jaar is het rustiger geworden.'

Saamhorigheid

Voor de bewoners is het uitstapje op zaterdag één groot feest. De pret begint al in het verpleeghuis als iedereen voorafgaand aan de wedstrijd in voetbalshirt, sjaal en pet bijeenkomt voor de koffie. 'Onderwerp van gesprek is natuurlijk de wedstrijd. Welke spelers staan er in het veld, hoe hoog staat

NAC op de ranglijst en wie maakt de meeste kans om te winnen? De rest van de week hebben ze weinig contact met elkaar, maar als er een wedstrijd is, zijn ze verbonden met elkaar. Ze delen de liefde voor de club.' Met een busje gaan de supporters met vier begeleiders naar het stadion. De steward zorgt ervoor dat de lift klaarstaat. In de rust krijgen ze koffie en als het regent worden ze goed ingepakt. Het is niet alleen de wedstrijd

waarvan ze genieten, maar ook van de sfeer. 'De saamhorigheid is groot. Als NAC scoort, juicht het hele stadion en is iedereen blij.' Op de tribune gebeurt van alles. Langs de balustrade komen supporters voorbij waarmee ze een praatje maken. Er lopen kinderen rond. 'Een van de bewoners kijkt vooral veel om zich heen in plaats van naar de wedstrijd. Hij houdt de supporters naast hem in vak G, waar de harde kern zit, in de

gaten. "Anja", roept hij dan, "ze zijn weer aan het matten." Na afloop kan hij precies vertellen wie er allemaal waren.'

NAC lied

De oudere supporters worden betrokken bij de wedstrijd. Als er iemand jarig is, meldt het verpleeghuis dat van tevoren. Tijdens de wedstrijd wordt er dan 'Lang zal hij leven' gezongen. Of een bewoner die al heel lang lid is van de club wordt uitgenodigd om op de middenstrip te staan. 'We hebben ook een fan die ooit het NAC-lied heeft geschreven. Een tijdje geleden werd daar stil bij gestaan. Het hele stadion zong dat lied. Een emotioneel moment.' ◀